

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 16.374 van 25 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Kirkuk. U zou een soenniet zijn, van Arabische origine zijn en tot de al-Juburi stam behoren. U zou in 1993 lid zijn geworden van de oppositiepartij “tajammu al-watani al-iraqi” (Nationaal Irakees Assemblee). U zou in 1996 zijn gearresteerd op verdenking lid te zijn van de partij. Uw broer en twee neven, die ook lid waren, zouden eveneens zijn opgepakt en uw neven zouden vervolgens zijn geëxecuteerd. U zou zijn gearresteerd omdat alle personen met banden met uw neven werden opgepakt en in de hoop dat uw broer, die naar het noorden was uitgeweken, zich zou aangeven. U zou uiteindelijk zijn vrijgelaten bij gebrek aan bewijzen. In oktober 2003 zou u voor de Amerikanen zijn beginnen te werken als tolk. Uw broer Muhammad, die als privé-tolk werkte voor de Amerikaanse bevelhebber in Diyala, zou u hebben aanbevolen. U zou echter onmiddellijk zijn terecht gekomen op het bureau voor geheime inlichtingen en zou de directeur van dit bureau zijn geworden. Dit bureau werd opgericht door het Amerikaanse leger. Na een tijdje zou u ook hebben samengewerkt met de CIA. Uw bureau zou aan de basis liggen van het oprollen van een van de grootste terroristische groeperingen uit Tikrit. Eind maart of begin april zou uw broer Muhammad zijn verdwenen en vervolgens

vermoord zijn teruggevonden. Daarna zou u een dreigbrief hebben ontvangen. U zou zijn gestopt met werken en zijn teruggekeerd naar Kirkuk. Daar zou u nogmaals een dreigbrief hebben ontvangen. In juni 2004 zou u naar Mosul zijn gegaan. Daar zou u vijf à zes maanden hebben verbleven bij familie. Toen een oom zei dat u gezocht werd en dat zij u niet konden beschermen, zou u voor enkele dagen zijn teruggekeerd naar Kirkuk en van daaruit zou u Irak hebben verlaten op 1 december 2004. Op 14 december 2004 zou u in België zijn aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw werkbadge, een foto van uw broer met Amerikaanse soldaten, en een pv omtrent de diefstal van uw aktentas met daarin documenten.

Op 28 september 2007 werd de beslissing van het Commissariaat-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vernietigd wegens het ontbreken van essentiële elementen om uw afkomst en recente verblijf in Centraal-Irak te kunnen vaststellen, ten einde te kunnen oordelen over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Tijdens een nieuw gehoor op 3 maart 2008 verklaart u dat uw familie intussen bevel heeft gekregen om Kirkuk te verlaten. U legde bovendien nieuwe documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag, namelijk: uw originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een artikel (over de algemene situatie in Kirkuk waarbij de Arabieren worden verdreven uit Kirkuk), (vertaling van) uw diploma, twee lijsten van een website over de Juburi stam: één met namen van gevangenen onder het Baath regime met de naam Zahir Husayn Fadus en een lijst met namen van geëxecuteerden (waaronder uw twee neven) en attesten van opleidingen gevolgd in België.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd waardoor ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen. Zo verklaart u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u de functie had van directeur van het inlichtingenbureau: u was de hoogste verantwoordelijke van het bureau (CG p.13). Uw broer zou niet op het bureau hebben gewerkt maar zou zijn blijven werken als privé-tolk van kolonel (H.) (CG p.9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u in strijd daarmee dat uw broer het bureau leidde en dat u zijn adjunct was (DVZ p.10). Het feit dat u over een dergelijke essentieel element in uw vluchtrelaas tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde werk voor de Amerikanen. Uw verklaring dat Muhammad de verbindingspersoon was tussen u en (H.) is geen afdoende verklaring (CG p.15). Uw eerdere verklaringen waren immers zeer duidelijk. Bovendien heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de personen die op de hoogte waren van uw werk. Zo verklaart u aanvankelijk dat alleen de opperbevelhebber van de Amerikaanse

troepen, de gouverneur van Diyala en de CIA op de hoogte waren van het bestaan van uw bureau (CG p.11). Later tijdens hetzelfde gehoor beweert u echter dat ook het hoofd van de politie op de hoogte was (CG p.19). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over dergelijke feiten doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Van het hoofd van een geheim inlichtingenbureau kan immers worden verwacht dat hij exact kan aangeven wie er wel of niet wist van het bestaan van het bureau, temeer daar het slechts om een drietal personen gaat. U heeft bovendien tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen afgelegd over de werkkaart die u voorlegt van uw werk voor de Amerikanen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw geboortedatum, uw lengte en uw gewicht verkeerd op de kaart staan genoteerd. De reden hiervoor zou zijn dat het uw broer was die deze gegevens aan het Amerikaanse leger had doorgegeven, maar dat hij niet de juiste gegevens kende (DVZ p.12). Op het Commissariaat-generaal beweert u echter dat alleen uw geboortedatum verkeerd staat genoteerd, maar u kan in het geheel niet zeggen waarom die verkeerd is ingevuld (CG p.14). Bovendien zijn uw verklaringen over de contacten die u had binnen het Amerikaanse leger onsamenhangend. Aanvankelijk verklaart u dat u direct in contact stond met (H.) (CG p.10). U zou hem aan de telefoon hebben gesproken, in het Engels. Vervolgens verklaart u dan weer dat het meestal uw broer Muhammad was die de telefoon opnam (CG p.12). Wanneer u dan wordt gevraagd hoe u in het Engels kon communiceren met (H.) terwijl u eerder had gezegd niet goed Engels te kunnen, past u uw verklaringen weer aan en verklaart u dat het steeds uw broer was die de telefoon opnam (CG p.11-12). Het feit dat u uw verklaringen steeds aanpast, doet twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over het feit of u al dan niet als tolk heeft gewerkt uiteenlopen. Zo verklaart u aanvankelijk dat u niet veel als tolk heeft gewerkt. Daarna zou het bureau zijn opgericht en ging u daar werken (CG p.9). Vervolgens verklaart u nooit als tolk te hebben gewerkt (CG p.9). In de door u ingevulde vragenlijst dd.10/1/05 geeft u enkel de job van tolk op en rept u met geen woord over uw inlichtingenwerk (vraag E en p.10). Dit is zeer eigenaardig.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u opmerkelijk vaag blijft over uw samenwerking met de Amerikanen en uw kennis over de Amerikaanse aanwezigheid in uw regio niet van die aard is om geloof te hechten aan uw bewering dat u aan het hoofd stond van een inlichtingencel. Zo is het uiterst bevreemdend dat u niet kan zeggen wat het militaire insigne was van de enige Amerikaan met wie u zou hebben samengewerkt, nl. David (H.) (CG p.10). Het is eveneens bevreemdend dat u de naam van de assistent van (H.) niet kan opgeven (CG p.11). U weet niet welke divisies van het Amerikaanse leger aanwezig waren in de zone waarin u zou hebben gewerkt (CG p.11). U kan de namen van de Amerikaanse basissen niet opnoemen, noch van de basis waar (H.) was gestationeerd, noch van de basis waar de CIA zat. U beweert nochtans naar deze basissen te zijn gegaan voor uw werk (CG p.12, 15). Gezien uw beweerde samenwerking met het Amerikaanse leger, kan worden verwacht dat u hierover preciezere gegevens zou kunnen geven. Daarnaast moet worden opgemerkt dat u slechts één voorbeeld kan opgeven van de vele namen die de Amerikanen aan de verschillende locaties in Irak gaven. U beweert immers dat de Amerikanen hun eigen namen gebruikten voor locaties in Irak. Aangezien u met de Amerikanen werkte en u, zoals u zelf verklaart, op de hoogte was van die namen, is het uiterst bevreemdend dat u zich slechts één van die namen kan herinneren (CG p.19). Ook uw kennis over terroristische groeperingen in Baquba blijkt zeer beperkt te zijn. De informatie die u hierover opgeeft, gaat niet verder dan wat algemene informatie die elke Irakees kan opgeven. U kent Ansar as-Sunna, Jaysh Muhammad, de Baathisten en al-Qaida maar andere groeperingen blijkt u niet te kennen. U kan geen verantwoordelijken opnoemen of plaatsen waar ze opereerden of zich schuilhielden. Evenmin kan u aangeven hoe u uitmaakte wie lid was van zulke groepering, u houdt het op "wie gekend was, wie geschoten had" (CG p.17). Van iemand wiens job het was informatie in te winnen over deze groeperingen, kan worden verwacht dat hij meer concrete informatie kan opgeven en op een meer doorleefde manier kan aangeven hoe hij te werk ging. Temeer daar u zelf verklaart dat jullie zoveel succes hadden (CG p.12, DVZ p.10). Ook over het concrete voorbeeld dat u aanhaalt, namelijk het oprollen van de grootste terroristische

organisatie in Tikrit, blijft u eerder vaag. U kan bijvoorbeeld de naam van deze groepering niet opgeven. Uw bureau en de Amerikanen zouden hebben ontdekt van wie ze financiële steun kregen, maar op de vraag hoe dit werd ontdekt kan u niet meer zeggen dan dat de Amerikanen het ontdekten, via een bron. Ook op de vraag hoe die financiële steun werd gegeven, verklaart u dat u alleen de naam van de geldschietter heeft doorgegeven en de nummerplaat en dat de CIA de rest deed. Daarbij moet worden opgemerkt dat u zelfs niet de volledige naam van de geldschietter kan opgeven. U kan alleen zeggen dat hij aqid (kolonel) Hamoud was, en van de Tikriti familie was (CG p.12-13). Het is uiterst bevreemdend dat u, als hoofd van het inlichtingenbureau, niet meer weet over deze zaak. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde profiel.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat uit onderzoek is gebleken dat de identiteitskaart die u heeft voorgelegd een vervalsing blijkt te zijn. Hierbij moet bovendien worden vastgesteld dat u zeer onduidelijke en onsamenhangende verklaringen heeft afgelegd over de identiteitskaart die u bij uw tweede gehoor voorlegt. U verklaart dat deze identiteitskaart niet erkend wordt door de Irakese autoriteiten, maar vervolgens verklaart u dat de kaart wel werd afgegeven door de Irakese autoriteiten en dat het een authentieke kaart betreft. De autoriteiten zouden u echter geen nieuwe kaart hebben willen geven, maar u kan niet verklaren waarom ze dan wel dit document hebben willen uitreiken (CG 3/3/08, p.1, 6). Uit het feit dat u een valse identiteitskaart heeft voorgelegd en hieromtrent onsamenhangende verklaringen aflegt, moet worden geconcludeerd dat dit document allerminst een staving van uw identiteit is en verder het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas onderstreept. Het voorleggen van een vals document en onsamenhangende verklaringen hieromtrent doen integendeel afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Vervolgens moet in dit verband worden opgemerkt dat het uitermate bevreemdend is dat u bij het tweede gehoor uw originele nationaliteitsbewijs voorlegt: tijdens uw gehoor van 22 juni 2007 had u immers nog verklaard dat uw nationaliteitsbewijs hier in België werd gestolen (CG 22/6/07, p.2) Bij confrontatie verklaart u dat u twee nationaliteitsbewijzen had, hetgene dat gestolen werd, zou een nieuw bewijs zijn geweest. Uw originele bewijs zou nog in Irak zijn geweest en heeft u nu per post toegestuurd gekregen. Op de vraag waarom u het eerste gehoor niet had gezegd dat u nog een ander nationaliteitsbewijs had dan datgene dat gestolen was, kan u alleen zeggen dat er niet naar gevraagd was (CG 3/3/08 p.6-7). Dit alles is weinig ernstig. Bovendien moet, met betrekking tot Irakese identiteitsdocumenten, in het algemeen worden opgemerkt dat de bewijswaarde van deze documenten slechts relatief is aangezien uit onze informatie blijkt dat deze documenten zeer makkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Daarnaast moet nog worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de reisdocumenten die u al dan niet in uw bezit zou hebben gehad. Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal dat u een paspoort had in Irak (CG p.2). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u in strijd daarmee dat u nooit een paspoort heeft gehad (DVZ vraag 20). Het feit dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Verder moet worden opgemerkt dat u eveneens tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw problemen onder het regime van Saddam Husayn. U verklaart te zijn gearresteerd op verdenking van lidmaatschap van de "tjammu". U zou zijn gearresteerd om zo druk te zetten op uw broers om zich over te geven aan de autoriteiten. Verschillende familieleden zouden zijn opgepakt. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal zegt u dat uw broer Muhammad in 1997 werd veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf (CG p.9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u in strijd daarmee dat hij vijftien jaar kreeg (DVZ p.9). Deze tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, temeer daar u uw arrestatie lieert met de arrestatie van uw broer. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over de rechtbank die uw broer veroordeelde. Zo verklaart u tijdens het gehoor tegenover het Commissariaat-generaal dat hij werd veroordeeld door de rechtbank van de "mukhabarat" (CG p.9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u daarentegen dat hij door de militaire rechtbank werd veroordeeld (DVZ p.9).

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vluchtrelaas. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. U verklaart afkomstig te zijn uit Centraal-Irak. Tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal is gebleken dat u een goede kennis van Irak heeft. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat u wel degelijk afkomstig bent uit Centraal Irak. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Centraal-Irak een reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vaststelling volstaat echter niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen, gezien de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van 48/4 § 2 c Vreemdelingenwet enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele dreiging vereist. U verklaarde te hebben gewerkt in een inlichtingenbureau voor de Amerikanen in de strijd tegen de terroristische bewegingen in Irak. U heeft hier dermate incoherente en vage verklaringen over afgelegd dat uw profiel niet te bepalen is, hetgeen te wijten is aan uw persoonlijk gedrag. Bovendien heeft u tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen afgelegd over uw identiteitsdocumenten en blijkt de door u voorgelegde identiteitskaart een vervalsing te zijn. Hierdoor is het onmogelijk om het reëel risico op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet te beoordelen. Uw geloofwaardigheid in zijn geheel is in het gedrang gekomen, waardoor u het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend. De door u zelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid, meer bepaald met betrekking tot uw profiel en de omstandigheden die u ertoe zouden hebben aangezet om uw land van herkomst te verlaten, maakt het onmogelijk om een correct beeld te krijgen van uw situatie in Irak op het ogenblik dat u het land heeft verlaten, waardoor u de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet niet kan worden toegekend. U heeft immers niet voldaan aan de medewerkingsplicht door het afleggen van geloofwaardige verklaringen teneinde het Commissariaat-generaal toe te laten zich een beeld te vormen van uw maatschappelijke positie en de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. Tot slot moet worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier wijzigen.”

3.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij beweert een vrij coherent en consistent verhaal te hebben verteld over de gebeurtenissen in zijn land van herkomst.

Aangaande zijn functie, stelt verzoeker dat hij directeur was en verantwoordelijk was voor 30 personen. Zijn broer was de verbindingspersoon tussen verzoeker en Hook. Hij werkte als privé-tolk voor Hook. Verzoeker verduidelijkt dat zijn broer altijd werkte bij Hook.

Verzoeker verklaart dat de opperbevelhebber van de Amerikaanse troepen, de gouverneur van Diyala, de CIA en het hoofd van de politie op de hoogte waren van zijn activiteiten.

Met betrekking tot zijn werkkaart, deelt verzoeker mee dat zijn broer die gegevens verkeerdelijk heeft doorgegeven en dat hij niet weet waarom zijn broer zich heeft vergist.

Verzoeker verklaart dat hij via zijn broer contact had met onder meer kolonel Hook. Het was meestal Muhammad die de telefoon opnam.

Aangaande zijn jobinhoud, geeft verzoeker aan dat hij aanvankelijk kwam als tolk, maar onmiddellijk een nieuwe taak kreeg als directeur van het bureau dat werd opgericht. Zodoende zou hij in de praktijk nooit als tolk hebben gewerkt. Zijn broer, die beter Engels sprak, werkte als vertaler.

Verzoeker benadrukt dat hij slechts vijf maanden voor de Amerikanen heeft gewerkt. De Amerikanen zouden niet veel uitleg hebben gegeven en verzoeker mocht geen vragen stellen. Hij kreeg inlichtingen op papier en telefonische contacten verliepen via zijn broer. Verzoeker bevestigt dat hij de hele tijd in zijn kantoor zat. Hij kwam niet veel buiten, hetgeen de reden is waarom zijn kennis over de terroristische groeperingen beperkt is.

Hij stelt dat hij in een inlichtingenbureau voor de Amerikanen heeft gewerkt in de strijd tegen terroristische bewegingen in Irak.

Verzoeker wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) niet bewijst dat hij geen burger zou zijn en vraagt om hem te erkennen als vluchteling.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoekers verklaring aangaande zijn functie is niet dienstig ter ontkrachting van de in de bestreden motivering aangehaalde tegenstrijdigheid, aangezien deze een loutere herhaling is van zijn verklaringen bij het CGVS (administratief dossier, stuk 4, document 3, p.10,13,15), dewelke strijdig zijn met zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ), alwaar hij verklaarde dat zijn broer de leider was van zijn cel en hijzelf de adjunct was van zijn broer (administratief dossier, stuk 4, document 12, p.10).

Met betrekking tot de personen die op de hoogte waren van zijn werk, is verzoekers verklaring eveneens een loutere herhaling van zijn verklaringen bij het CGVS (administratief dossier, stuk 4, document 3, p.19). Deze herhaling is niet dienstig ter weerlegging van de bestreden motivering, daar zij strijdig is met verzoekers eerdere verklaring dat enkel de drie personen die het bureau ontwikkelden er kennis van hadden, namelijk de opperbevelhebber van de troepen in Diyala, de verantwoordelijke van de CIA en de gouverneur van Diyala (*Ibid.*, p.11).

Verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af nopens zijn werkkaart. Bij DVZ gaf hij aan dat zijn geboortedatum, lengte en gewicht verkeerd stonden genoteerd op de kaart doordat zijn broer de gegevens doorgaf en op dat moment de juiste gegevens niet bezat (administratief dossier, stuk 4, document 12, p.12). Bij het CGVS verklaarde hij enkel dat zijn geboortedatum verkeerd was en antwoordde hij, wanneer hem werd gevraagd hoe dit kwam aangezien hij zijn eigen geboortedatum toch kent: *"Ik weet niet. Misschien is het gemakkelijker"* (administratief dossier, stuk 4, document 3, p.14). In het verzoekschrift verklaart hij dat zijn broer die gegevens heeft doorgegeven en hij niet weet waarom zijn broer zich heeft vergist. Dit alles klemt des te meer daar het niet aannemelijk is dat een geheime inlichtingendienst dermate onzorgvuldig zou omspringen met dergelijke werkkaart.

Verzoekers verklaring aangaande zijn contact met Hook, doet geen afbreuk aan de motivering, gezien hij bij het CGVS aanvankelijk aangaf dat hij alleen met Hook in contact stond, direct. Hij stelde met Hook te hebben gesproken over de telefoon, in het Engels. Vervolgens stelde hij dat Muhammad de telefoon meestal beantwoordde. Even verder verklaarde hij dat Muhammad altijd bij hem was en steeds de telefoon beantwoordde. Verzoekers zou nooit hebben gebeld als Muhammad er niet was (administratief dossier, stuk 4, document 3, p.10).

Met betrekking tot de vraag of verzoeker al dan niet als tolk zou hebben gewerkt, doet verzoekers verklaring geen afbreuk aan de bestreden motieven aangezien zij flagrant strijdig is met de door hem ingevulde vragenlijst, waarin verzoeker aangaf dat hij met zijn broer werkte als tolk Arabisch, Koerdisch, Turkmeens en Assyrisch (administratief dossier, stuk 4, document 11a). Gevraagd naar zijn beroepen en activiteiten in zijn land van herkomst, verklaarde hij dat hij van 2003 tot 2004 vertaler was bij het Amerikaanse leger in Irak (administratief dossier, stuk 4, document 11b, p.6).

Verzoekers bewering dat zijn kennis over terroristische groeperingen beperkt is aangezien hij in zijn kantoor zat en nooit buitenkwam, is geenszins afdoende om deze beperkte kennis te verklaren, gelet op zijn verklaringen dat hij vaak op opdracht ging, met de troepen, het zijn werk was informatie door te geven en het doel te bepalen en hij de informatie verzamelde van de dertig informanten die onder hem werkten (administratief dossier, stuk 4, document 3, p.14).

In het licht van verzoekers verklaring dat hij door de Amerikanen als directeur van het inlichtingenbureau werd benoemd, is het niet aannemelijk dat zij hem geen uitleg zouden geven en verzoeker geen vragen mocht stellen, te meer daar hij verklaarde te hebben deelgenomen aan vergaderingen met de CIA, waarbij hem onder meer militaire kaarten werden getoond met de namen van hoe de districten volgens de CIA werden genoemd (*Ibid.*,

p.12). Bovendien vormt dit geen afdoende verklaring voor zijn gebrek aan kennis aangaande (i) het militaire insigne van de enige Amerikaan met wie hij zou hebben samengewerkt (ii) de assistent van deze persoon (iii) de divisies van het Amerikaanse leger die aanwezig waren in de zone waar verzoeker zou hebben gewerkt (iv) de namen van de Amerikaanse basissen, noch deze waar Hook was gestationeerd, noch deze van de CIA, ondanks dat verzoeker naar deze basissen zou zijn gegaan voor zijn werk (v) de namen die de Amerikanen geven aan de verschillende locaties in Irak, te meer daar verzoeker verklaarde van deze namen op de hoogte te zijn geweest.

De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden motivering voor het overige niet betwist, zodat zij onverminderd overeind blijft. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van voormelde wet tengevolge van het aan de gang zijnde gewapende conflict en het hiermee gepaard gaande risico voor de burgers in zijn thuisland. Het CGVS stelde in haar eerste beslissing expliciet dat verzoekers afkomst van Centraal-Irak niet in vraag werd gesteld en bewijst niet dat hij geen burger zou zijn.

Verzoeker vraagt hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

4.2. De Raad stelt vast dat voor zover verzoeker zich beroept op de elementen aan de grondslag van zijn asielrelaas, de ongeloofwaardigheid van dit relaas in acht genomen (zie sub 4.2), de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het bijbrengen van een vervalste identiteitskaart werpt een smet op verzoekers verklaringen. Anderzijds dient vastgesteld te worden dat er in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn dat het nationaliteitsbewijs dat hij bijbracht, nadat de eerste beslissing van het CGVS werd vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, niet authentiek zou zijn.

Verzoeker werd uitvoering ondervraagd aangaande zijn afkomst van Kirkuk, waarbij hij gedetailleerde informatie kon verstrekken (administratief dossier, stuk 3; stuk 4, document 3). De afkomst van verzoeker van Centraal-Irak wordt door het CGVS niet betwist en er is in het administratief dossier geen informatie voorhanden die erop wijst dat de door verzoeker verstrekte antwoorden foutief zouden zijn. Derhalve dient te worden aangenomen dat verzoeker afkomstig is van Kirkuk, Centraal-Irak.

De Raad stelt vast dat verzoeker verklaarde te zijn afgestudeerd in 1992-1993, waarna hij tot aan de val van het regime in 2003 werkte als taxi-chauffeur en als arbeider bij een petroleumbedrijf (administratief dossier, stuk 4, document 3, p.6). Er zijn in het dossier geen elementen voorhanden die toelaten te twijfelen aan deze verklaringen. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn behoren tot de inlichtingendienst (zie sub 4.2), de korte duur van de periode waarin hij hiertoe na de val van het regime zou hebben behoord en het feit dat er voor het overige geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat verzoeker geen burger zou zijn, dient verzoeker te worden aanzien als burger en kan, in acht genomen de situatie in Irak alwaar er, blijkens de bestreden beslissing, momenteel een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980, de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 25 september 2008 door:

dhr. W. MULS,   wnd. voorzitter,
    rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.